

CENOMANENSIS COMITATVS.

sis, Comes Cenomanorum, Dux Calabriæ & Barri, Comes Provinciæ & Guisæ, à Ludovico fratre germano, consensu Ioannæ II, hæres institutus. Mortuus est anno 1480.

Carolus, mortuis fratri Renati filio Ioanne Calabriæ Duce, &c, ex Ioanne, nepote Nicolao Calabriæ Duce; reliquit jura regni Neapolitanæ, comitatus Provinciæ & Cenomanorum. Hic Ludovicum XI suarum rerum hæredem instituit.

Cenomani.

Cenomani inter Galliæ populos celebrantur Cæsari, Ptolemæo, & aliis. Civitas Cenomanorum Notitiæ, in Lugdunensi tertia. Cenomannos habet Plinius. Cenomanorum in Italiam irruptiones commemorantur apud varios historiographos, Polybium, Livium, Iustinum. Hinc in Italia Transpadano Cenomani à Ptolemaeo ponuntur. Hinc item *κενομανοί* apud Strabonem supra Venetos, Carnis vicini. Hinc deinde, quod suis sedibus parum essent contenti, Cenomannos locat Plinius in Gallia Narbonensi, in Volcis.

Mores.

Sunt autem Cenomani laborum tolerantes, industria, nec facile capiuntur dolis, attenti ad rem. Ceterum inter eos nobiles nascuntur, tam præstanti virtute, quam usquam in Gallia.

Sub Archiepiscopo Turonensi, & in Parlamento Parisiensi, quæ *Cenomanis* urbs Orderico lib. 4 dicitur à canina rabie, (canis mania) & factionis procax, & sanguinolenta, ac contumax, enjus urbis Ecclesia major primo B. Mariæ, in-

de S. Gervasio, tandem S. Iuliano consecrata est anno 1201, tralato in eam ipsius Iuliani corpore, habens 38 Præbendas. In Diœcesi vero hæ sunt Abbatiae cum Parochiis 670 in sex Archidiaconatibus, & viginti quatuor Decanatibus;

Belli-loci, Beau-lieu: S. Mariæ de Ebronio, Erron: S. Vincentii prope urbem, S. Vincent: S. Mariæ de Lonlayo, Londay: S. Carilefi, Calez: S. Georgii in nemore, S. George des Bois: S. Mariæ de Persina, de Persine: De pietate Dei, de l' Esbau: S. Mariæ de Claro-monte, Clairmont: S. Petri de Cultura, la Couture: S. Mariæ de Vadaltio, Vaaz: S. Iuliani de Prato, S. Iulien du Pré: De Virginitate, de la Virginité: Festival en Charnie, feminarum: Boni loci, Bon-lieu: Fons Danielis in Meduana: S. Mariæ de Campania, Tiromeau: la Perrigne, fæminarum: la Pelice: Du Gué de Laune. Sunt præterea 191

Prioratus. Sedes est Episcopalis, in qua primus sedisse scribitur S. Julianus, sub Vespasiano Imperatore, qui (ut refert Cl. Roberti) Cenomanicum penetrans solum, veteres quercus, annosq; fagos, id est, vetustæ gentilitatis sterilia, vanaque figura evertere nifus, & ferro correctionis usus est, quo peccata delinquentium feriret, & igne adustionis, quo jam emendatum solum ad proferenda divini amoris se-

mina aptum exhiberet. Vbi alludit ad veterem Gallorum superstitionem, quercus antiquas pro Diis colentium. Hunc secuti Præfules 67, quorum postremus Carolus de Beaumanoir, filius Ioannis Domini de Lavardin, Franciæ Mareschalli.

Abbacie.

Episcopie.

